

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

K obnovljenju bančnega privilegija.

Po zakonu od 27. junija 1878 je avstrijsko-ogerska banka zasobno delniško društvo, kateremu je država podelila privilegije do konca leta 1887, kakeršnih nobeno drugo društvo v Avstriji ne uživa.

Njen delniški kapital znaša 90 milijonov goldinarjev, ki so razdeljeni na 150.000 delnic po 600 gld. in ta glavica je porok za dolžnosti bankine v prvi vrsti.

Član glavnega odbora banke more biti samo tisti, kdor ima 20 delnic za 12.000 gld. in kadar se snide najmanj 100 članov, imajo pravico voliti generalni svet na štiri leta in sicer tako, da se njih voli osmero izmed udov glavnega mesta, čvetero pa izmed kandidatov, kateri so bili predlagani od vodstva na Dunaji in v Pešti. Ta generalni svet voli izmed sebe izvršilni odbor čvetero udov izmed članov vodstva na Dunaji in v Pešti.

V obeh teh mestih sta namreč ustanovljena glavna ustava, za vse operacije banke, po družih mestih ustanovljajo se le podružnice za jedno ali več operacij. Glavna ta dva ustava vodita dve vodstvi, Dunajsko in Peštansko, izmed kojih vsako obstoji iz podgubernatorja kot predsednika in iz osmero voditeljev, katere voli generalni svet. Člani vodstva morejo biti tudi druge osebe, ne pa samo člani glavnega zbora. Država pa imenuje komisarja, kateri mora biti prisoten pri vseh sejah ter paziti, če se ravna društvo po pravilih.

Operacije, za katere je banka opravičena, obstoje poglavitno v izdavanju bankovcev, ali nakaznic na lastno svojo zalogo, v eskomptovanju menic, v oskrbljevanju dela na korist države, v tem, da dajo posojila v zastavnih listih na hipoteke in v kupovanju ter prodaji lastnih zastavnih listov. Ustanovljenje statuta o eskomptovanju menic o hipotekarnih posojilih jasno dokazuje, da je to društvo čisto na dobičkarstvo ustanovljena, da ima služiti samo koristim velikega kapitala in da društvu niti v sanjah ne pride na misel, da bi posredovalo in pospeševalo kredit ogromne večine pošteno se živečih državljanov. In tako društvo ima izključljivo pravico tiskati bankovce t. j. izdajati nakaznice na sebe samo, katere se brez obresti temu, kdor jih prinese, izplačajo, in katere se v vseh javnih blagajnicah cele države za polno nominalno vrednost

jemati morajo. V vseh državah mora banka imeti zalogo tako veliko, da zamore pri vseh okolišnih svoje zaveznosti spolniti, navadno se mora tretjina izdanih bankovcev pokriti s kovanim denarjem. Pri nas pa določuje član 84. bankinega statuta, da more krožiti bankovcev za 200 milijonov goldinarjev, in le oni del, ki to vsoto preseza, mora imeti jednako zalogo srebrnega in zlatega denarja. Banka naša ne plačuje nič davka od svojih dohodkov, ima pa neizmerno velike pravice. Dobiček, katerega ima banka pri svojih kupcih, pripada večinoma delničarjem, kateri imajo pravico na 7%, ostanek pa delijo z državo, katera je dolžna banki 80 milijonov. Dobiček, ki pripada državi, uporablja se na poplačo tega dolga. Banka je popolnem nemška, ne ozira se na druge narode razen na Madjare ter ima na svojih bankovcih le nemške in madjarske napise.

Razvidno je, da ima glavni ta denarni zavod prevelike pravice, da imajo le delničarji strašanske dobičke od njega in veliki kupci in posestniki, drugi pa ne, posebno, če so slovanske narodnosti. Naloga državnega zbora bode te pravice deloma prikrajšati in ves statut tako preurediti, da bodo imeli vsi državljani korist od tega državnega zavoda.

Tako gospodarstvo, kakor je bilo dosedaj, pa ne sme nikakor dalje trajati. Poglejmo le na bilanco od l. 1880. Tega leta imela je avstro-ogerska banka za 160 milijonov kovanega denarja; menic za 118 milijonov in posojil na nepremakljivo posestvo za 107 milijonov. Izdala je pa bankovcev za 317 milijonov in zastavnih listov za 104 milijone. Ako bi torej morala najedenkrat vse izdane bankovce zameniti s kovanim denarjem, bi prišla v strašanske zadrege in pokazalo se bi, da je izdala več bankovcev, nego znaša njeno imenje. In pri takem gospodarstvu se predzrne banka še zahtevati, da bi se ji dovolilo izdati še za več milijonov bankovcev, tako da bi ne bilo nobene gotovosti več, da bi bankovec ne imel večje vrednosti, kakor kos papirja! Skromni res ti delničarji avstro-ogerske banke neso.

Po družih državah je več bank, ki imajo pravico izdajati papirnat denar, toda povsod imajo dovolj zaklada, tako da jim ni treba prisilnega kursa. Na Nemškem n. pr. je poleg državne banke še 18 deželnih bank, ki izdajajo papirnat denar. In državna banka, ki je bila ustanovljena leta 1875 ima v

Nemčiji 214 podružnic. Ko so ustanovili državno banko, so morali plačati delničarji 17 milijonov državi ter se zavezati, da se bodo zadovoljili z dividendo 4½%. Ostanek pride deloma v rezervni zaklad, deloma se mora dati državi. Ako posnemamo vse naprave na Nemškem, zakaj bi naše banke ne naredili podobne nemški državni banki, zakaj bi se pri nas ne ustanovilo več bank s pravico, izdajati vrednostne papirje! Nekateri kupčijske zbornice, kakor Praška, Ljubljanska in Zagrebška so že storile potrebne korake.

Naloga državnega zbora bode, oziraje se na želje in koristi vsega prebivalstva, vsi narodev, urediti ta denarni ustav tako, da bode zadostoval potrebam vseh ter koristil celi državi, ne pa samo polnih žepov dotičnih delničarjev. N. L.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. maja.

Gospodarska zbornica državnega zbora ima v ponedeljek sejo. Na dnevnem redu je več manjših zakonskih načrtov in volitev petnajstero članov v odsek za pretresovanje predloge o črnej vojski.

Kakor je izvedel „Hlas Naroda“, se avstro-ogerska banka dosti ne upira jednakopravnosti na bankovcih, ovire delajo se drugod.

Vnanje države.

Srbski kralj je podelil predsedniku hrvatskega sabora, Vazi Gjurgjeviću komanderski križ Takovskega reda, uredniku „Naše dobe“ v Novem sadu pa komanderski križ reda sv. Save. — Od vladne strani se zanikava, da bi se bil godil kak pritisk pri volitvah za skupščino, in zatrjuje se, da so to le izmislili časnikarski dopisniki. Se ve nikdo neče priznati, da je sleparil. Kako da je demisijo ministrov, se za gotovo ne ve. Vladna poročila trdijo, da noben minister ne misli odstopiti. Od drugih strani se pa pripoveduje, da bi le Garašanin rad to stvar prikril, ker se nadeja, da bode pregovoril svoje tovariše, da še ostanejo. Kralj nekda demisije Franasovića, Topalovića in Marinkovića ni vsprejel. Topalović in Marinković pa nekda vsekako hočeta odstopiti, ravno tako je baje naučil minister Kujundžić dal svojo ostavko. Vojni minister Horvatović pa ni bil dal demisije. — Vlada hoče strogo postopati z onimi uradniki, ki so opozicijsko volili. Več jih je odstavila, mnogo pa premestila. Položaj je jako nejasen in se bode pojasnil še le, kadar se snide skupščina. Po poročilih iz Belegrada bode skupščina sklicana že 27. t. m.

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Osmo poglavje.

(Dalje.)

Odšla je in Betina je ostala sama. Bila je zelo pridna, pošteno prizadevaje si, da bi zaspala. A posrečilo se jej je le na pol. Objel jo je poluspanec, gugajoč jo mej sanjami in resnico. Obljubila je bila, da na nič ne bo mislila, a vender je mislila nanj, vedno nanj, a nejasno in zmešano. Koliko časa je tako ležala, tega bi ne bila mogla povedati. Najedenkrat se jej zazdi, da je nekdo šel skozi njeno sobo, pogleda skozi poluodprte trepalnice ter spozna svojo sestro. Prav z zaspanim glasom pravi jej:

„Veš li, da ga ljubim?“

„Pst! . . . Spij, spij!“

„Saj spim . . . spim!“

In zdaj je zaspala do dobra, a vender le ne tako trdno, kakor sicer, kajti okolo štirih zjutraj vzdramil jo je šum, katerega bi jeden dan prej niti

v spanji ne bila opazila. Dež je lil v potokih ter udarjal ob dve veliki okni Betinine sobe.

„Oh, ta dež,“ pravi sama pri sebi, „kako bode premočen!“

To je bila prva nje misel. Vstane, gre golih nog skozi sobo ter odpre zatvore v oknih. Jutro je bilo siro in oblačno, nebo kakor poplavljenno. Vihar je tulil, v silovitih pojenjujočih vrtincih dež po dež s sabo.

Betina ni šla več v posteljo. Čutila je, da jej je nemogoče zopet zaspati. Obleče spalno suknjo ter obstoji pri oknu, gledajoča ven v lijoči dež. Ker je že moral iti, bila bi vsaj želela, da bi prvo svojo etapo napravil o lepem vremenu, v jasnej solnčnej svetlobi.

Ko je Betina pred jednim mesecem prišla na Longueval, ni vedela še, kaj je etapa. Danes jej je to znano. Etapa pri topničarstvu je trideset do štirideset kilometrov poti, z jednournim počitkom za zajutrekovanje. Abbé Konstantin jej je to povedal. Kadar zjutraj skupno obiskujejo svoje reveže, Betina vedno župnika obsipa z vprašanji o vojaških rečeh, seosebno pa o topničarski službi.

Pet ali šest milj v tej plohi! Ubogi Ivan! Betina misli na malega Turnerja, na malega Nortona, na Pavla de Lavardensa, kateri vsi še prav mirno polegajo do desetih v svojih posteljah, dočim mora Ivan ven v ta potop.

Pavel de Lavardens! To ime vzbuja v njenej duši bolesten spomin, spomin na tisti valček sinoči . . . Ona je tako plesala, a Ivan je bil tako žalosten! V Betininih mislih je to do malega že strahovita pregreha, katero je storila.

In pa, ni li bila v zadnjem razgovoru z Ivanom premalo pogumna in odkritosrčna? On ni mogel, ni se upal govoriti; a ona bi bila morala kazati več nežnočnosti, več udajanja. Žalostnemu in trpečemu, kakeršen je bil, ne smela bi pustiti peš iti domov. Morala bi ga na vsak način zadržati . . . Domišljija Betini čedalje burneje deluje. Na Ivana je gotovo napravila utis, kakor da je povsem zlobno malo bitje, brez srca in brez sočutja.

V pol ure mora odpotovati, odpotovati za dvajset dnij . . . Da bi le našla kakovo sredstvo! . . . A ni ga takega sredstva . . . Polk pojde pod teraso za parkovim zidom. Kar obide Betino drzna želja,

„Novoje Vremja“ poroča, da je **črnogorska** vlada poslala Turčiji noto, v kateri sklicujoč se na Berolinsko pogodbo zahteva, da se nemudoma uredi črnogorsko-turška meja, sicer bode začela vojno.

Knez Aleksander bode obiskal še več **bolgarskih** mest, koncem maja pa obišče rumunjskega kralja. Ko se vrne iz Bukurešta, otvoril bode narodno sobranje.

Da se bode **Grška** morala udati željem levlastij, da bode torej demobilizovala, je čisto naravno; samo Delyanis ni mogel zaradi prejšnjega postopanja zaukazati demobilizacije. Z demobilizacijo se bode Grška izognila nevarni vojni s Turčijo. Ko bi še dolgo stale grške čete na meji, utegnili bi se kaj pripetiti, kar bi dalo povod, da se začne vojna. Da bi Grška zmagala, še misliti ni po tem, kolikor ima vojakov na razpolaganje. Grška ima na turški meji 36 batalijonov, 9 eskadronov in 17 baterij, vkupe 45.000 vojakov. Pri Atenah je zbrane reserve 6 batalijonov, 3 eskadroni, 6 baterij, v Peloponesu 7 batalijonov, 6 eskadronov. Turčija pa ima na grški meji zbranih 124 batalijonov, 25 eskadronov in 37 baterij, vkupe 120.000 mož. Tri druge divizije po 16 batalijonov, 4 eskadrone in 3 baterije so pa na potu od vzhodnorumelijske meje. Čete sedaj tako le stoje: Grška ima na meji: 1 divizijo (12 batalijonov in 3 baterije) pri Arti (levo krilo); 1 divizijo (11 batalijonov, 3 eskadroni in 3 baterije); pri Trikkali (središče); 1 divizijo (13 batalijonov, 6 eskadronov in 11 baterij); pri Larissi (desno krilo.) Turkov je na jugu od Janine 2 divizij (16 batalijonov, 4 eskadroni in 3 baterije (desno krilo); v središču je pet divizij (ravno tako močnih) in sicer 1 divizija pri Gresyani, 1 divizija na mestu, kjer se zavije Vistrissa od juga proti severovzhodu; 3 divizije v Sarantoparški dolini, 1 divizija pri Katarini; 1 rezervna divizija pri Solunu. Iz tega je razvidno, da stoji proti trem grškim divizijam devet močnejših turških. Grške divizije pri Trikkali in Larissi lahko v malo dneh napade pet turških divizij, dočim bi 6. divizija mogla priti v enem dnevu in 7. še le v petih dneh na pomoč. Iz teh števil je jasno, da so velevlastij le dobro hotele Grkom, ko so jim svetovale demobilizacijo.

Kakor poročajo Monakovske „Neueste Nachrichten“, misli avstrijski cesar kupiti novi kraljev grad Herren Chiensee. Ako je to poročilo resnično, bilo bi **bavarskemu** kralju pomagano iz zadreg. Kraljeva kabineta blagajnica kaže 6 milijonov, ali kakor drugi trdijo, 13 milijonov mark primanjkljaja. Vsekako bi se s kupilom, ako se proda omenjeni grad, poravnal primanjkljaj.

V **Belgiji** se delavski štrajki ponavljajo. Delavci v Antwerpenskem pristanišču ustavili so delo. Več oseb so že deli v zapor. — Belgijska zbornica je vsprejela zakon o omejenji prodaje razstrelil.

Ker Nemčija vedno nasprotuje **Franciji**, poskuša se slednja približati Rusiji. Tako je Freycinet zaukazal francoskemu zastopniku v dunavske komisiji, da naj podpira ruske predloge. Ne ve se pa, ali bode prizadevanje Francije uspešno, ker v Rusiji nič prav ne marajo za prijateljstvo s kako republikansko državo, zlasti sedaj ne, ko se reakcija zopet vedno bolj širi.

„Dziennik Poznanski“ hudo napada nemške katolike, ki pri debati o cerkvenih predlogih v **pruskem** deželnem zboru neso podpirali Poljakov. Nemški katoliki, misli ta list, so s tem več škodovali sebi, kakor pa Poljakom. Pokazali so, da je pri njih močnejše plemensko nasprotstvo, kakor pa resnica in kristijanska ljubezen. Tradicije Henrika Löwa in viteзов nemškega reda živé še nadalje v 19. stoletju.

52 liberalnih članov **angleške** zbornice se je bilo sešlo pri Chamberlainu in so sklenili pri drugem branji irske predloge glasovati proti vladi, ako Gladstone ne obljubi, da Irci ostanejo pri vseh sejah v angleškem parlamentu. V to pa Gladstone

da bi videla Ivana mimo idočega. Ako jo tam uzre to uro, izpredvideti mora na vsak način, da ga hoče prositi odpuščanja za včerajšnje grozovitost svojo ... Da, tja pojde ... Toda, saj je vendar Suzanki obljubila, da bode pametna, kakor podoba; to pa, kar zdaj namerava storiti, je li v resnici pametno? Nu, vrnivši se, Suzanki vse pripozna in Suzanka jej že odpusti.

Šla bode! Šla bode! A kaj naj obleče? Tu ima samo plesno opravo, muselinasto spalno suknjo, par brezpetnikov in par plesnih čevljev iz modre svile. Da bi vzbudila hišno ... tega se nikakor ne upa ... Potem pa, zadnji čas je, samo jedne četrti še manjka do petih, ob petih pa polk odide.

Pomagati si mora z muselinasto spalno suknjo in svilenimi čevlji. V predhišji bode že našla kak klobuk, kakor tudi svoje male cokljice za vrt in veliki škotski plašč, katerega zmirom obleče v deževnem vremu. Sila oprezno tiho odpre sobina vrata; v gradu še vse spi, splazi se skozi hodnike ter prestopi stolbo.

Da bi bile le male cokljice na svojem mestu; ta misel jo živo vznemirja. Da, so že tu! Obleče

najbrž ne bode privolil, ker bi Irci potem nasprotovali vladi.

Dopisi.

Iz Postojine 12. maja [Izv. dop.] Neusmiljena, protivja polna spomlad. V naravi budiš vse in vabiš k življenju, človeka pa polagaš brezčutno v mrzlo zemljo. Nista pretekla še dva meseca, ko so se solzile oči nad preranim grobom vrlega rodoljuba Ivana Lavrenčiča, in že zopet izročili smo materi zemlji truplo nadobudnega mladika, moža polnega značajnosti in družih možkih krepkosti.

Dne 6. maja zatisnil je oči v večno spanje v „avstrijski Nizzi“, kamor je bil prišel zaman iskat si zdravja, doktor prava Rudolf Globočnik v 27. letu svoje dobe. Malo mladeničev je v tej starosti, o katerih bi se moglo toliko lepega povedati in kateri bi bili tako vsestransko priljubljeni, kakor je bilo to pri Rudolfu Globočniku. On ni bil jeden takozvanih ženijev, ki pridejo, ne da bi sami vedeli kako, hipoma do velike slave, in ki polože potem roki navskriž veseleč se, da so tako ceno postali slavni mej narodom. Takih imamo zlasti mi Slovenci mnogo. Duhovitih ljudi vse polno, a malo pridnih in trudoljubivih, malo vstrajnih in temeljitih. Pri nas je navada mladeničev, da še za časa, ko drgnejo gimnazijske klopi, pošiljajo nezrele plovce pomanjkljive učenosti in vednosti svoje v svet in da tratijo čas, ki bi ga imeli porabiti v izobraževanje svoje, s slabim in neukretnim pisarenjem. povsod nastopajo, povsod se kažejo in kriče, a malo delajo, malo se trudijo. A kjer ni truda, tam ni uspeha. Za to pri nas na polji različnih ved in znanostij taka suša, za to tako malo pravih pesnikov in pisateljev.

Rudolf Globočnik ni bil izmed tistih, kakor smo jih ravno opisali. Kot gimnazijec ni bil zmeraj mej tako imenovanimi odličnjaki, a to ga ni motilo pri njegovih študijah. Učil se je v jednomer pridno in vstrajno, izobraževal se je neumorno vsestransko, in tako je prišlo, da je jedva 24 let star bil promoviran doktorjem prava, v tem, ko je marsikateri njegovih prej odličnejših sošolcev bil še mnogo oddaljen od smotra vseučilišnih studij. A tudi sedaj še ni miroval. Učil se je še naprej iz proste volje ter izobraževal se še v različnih strokah človeške vede. Zadnji čas bavil se je s posebno marljivostjo s srbsko-hrvaškim jezikom in poprijel bi se bil brez dvojbeno še marsikatega družega dela, ko bi neizprosna Parka ne bila tako rano pretrgala niti mlademu njegovemu življenju.

Jedna najlepših čednostij, ki so dičile ranjkega, bila je njegova pohlevnost in ponižnost. Celo svojim vrstnikom nasproti je malokdaj oporekal in je vsele, rad svojo trditve umaknil, ako se je to le zlagala možkim njegovim značajem. Uljuden bil je vsakemu človeku nasproti in od tod njegova priljubljenost, od tod občna žalost po njem.

Kako blaga duša! da je bil, o tem vedo oni njegovi sošolci povedati, katerim je z dobrotno svojo roko več kot jedenkrat iz hude stiske pomagal. Pritrgal je morda sebi, da je pomagal drugim, a pri tem njegova levica nikdar ni vedela, kaj je storila desnica. Če si mu kedaj hotel vrniti, ker ti je bil posodil, ni hotel nič vedeti o tem. Trdil je, da

jih čez svoje plesne čevlje ter se zavije v veliki plašč. Čuje, kako dež zunaj s podvojeno silo lije. Tu najde velik dežnik, kakeršne rabijo služabniki na sedalu. Vzame ga, dobra je! ... A hoteča zdaj iti ven najde, da so hišna vrata zaprta z močnim železnim zapahom. Skušaja ga umakniti, a železni zapah se ne gane in velika ura na steni v stolbišči se počasi oglasi s petimi udarci. Zdjale odide!

A hoče ga videti! Mora ga videti! Volja jej raste z zaprekami vred. Še jedenkrat se siloma upré ... zapah se uda ... A Betina se je pri tem malo oprasnila na roko in pokazalo se je nekaj kapljic krvi. Betina ovije svoj žepni robec okolo roke, trdneje poprime velik dežnik, zasuje ključ ter odpre vrata. Naposled je zunaj!

Vreme je grozno! Veter in dež dvigata drug čez drugega. Pet, šest minut potrebuje do terase ob cesti. Betina prodira dalje z upogneno glavo, do cela skrita za volikanskim dežnikom svojim. Že je storila kakih petnajst korakov, kar jo poprime zloben, besneč vrtinec, trga jo za plašč, dvigne jo skoro od tal ter jej s silo dežnik preobrne. A to še ni vse ... uničenje je popolno! Betina je izgubila

se tega ne spomina več. Ravno na dan njegovega pogreba čuli smo o enakem slučaju, ki nam je segel globoko v srce.

Kar se tiče njegovega rodoljubja, o tem ne bomo izgubljali besed. Bil je v tem oziru kakor velika reka, ki teče tiho in mirno, a tem globokeje. Kdor je v tej zadevi kdaj z njim govoril, ta je moral ceniti njegov značaj in globoko njegovo čutje.

Bil je v vsakem oziru izgleden mladenič! In sedaj ga ni več. Spomlad klije krog in krog, k novemu življenju probuja se vsa narava, na krsto pa, ki krije truplo v najlepši dobi stoječega mladika, padajo otlo bobneč zemeljske gručice. Koga bi to ne ganilo, komu bi to ne privabilo solz v oči? Lahko si mislimo bolest obitelji njegove, ko je še nam, ki nismo bili vedno v dotiki z njim, bilo tako krčevito pri srci. A ravno ta tolažba ostaja rodovini njegovi, da je bila žalost in bolest po predragem umrlem tako občna in splošna. Od vseh strani privrelo je bilo ljudstvo skazat mu zadnjo čast, kjer koli je bil poznan, ondi bil je tudi obžalovan. Le jeden glas čul se je povsod: „Škoda blazega mladika!“

Da, škoda za Te, dragi Rudolf! Koliko bil bi lahko koristil še človeštvu in narodu svojemu, koliko dobrega in blagega bil bi lahko še učinil. A kogar ima Bog rad, pokliče ga k sebi. Ti si šel pred nami, pride tudi za nas čas; gori nad zvezdami se zopet snidemo. Do tedaj pa spavaj mirno, nepozabljivi prijatelj!

Domače stvari.

— (Prva Ljubljanska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) ima svoj prvi občni zbor jutri (v soboto 15. maja) ob 7. uri zvečer v steklenem salonu Čitalnične restavracije. P. n. gg. člani se uljudno vabijo, da se mnogobrojno udeležijo. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

— (C. kr. vladni svetnik Anton Globočnik) poklonil je na izrecno željo svojega pokojnega sina dr. Rudolfa Globočnika Ljubljanski ljudski kuhinji 50 gld., katero blago darilo se bode porabilo za dijaško kuhinjo. Blagi pokojnik spominjal se je še zadnje trenutke bednega dijača.

— (Častnim članom) izvolila je hrvatska Čitalnica v Kastvu g. Fr. Pachmana, zdravnika v Ilirski Bistrici.

— (G. Anton Indof,) umirovljeni nadsodnije svetnik, upisan je mej odvetnike s sedežem v Ajdovščini.

— (Urednik „Parlamentär“-a, dr. Živný) bil je včeraj pred izimnim sodiščem na Dunaji zaradi škujanja na jeden teden v zapor obsojen, ker je iz Katkovih „Moskovskih Vjedomostij“ ponatisnil članek, v katerem se trdi, da se na rusinski gimnaziji v Levovu poučuje brezverstvo in socializem.

— (Politično društvo „Pozor“ v Ptuj) izvolilo si je v občnem zboru dne 6. t. m. naslednji odbor: Predsednik dr. Jurtela, podpredsednik dr. Ploj, odborniki: dr. Čuček, Al. Brenčič, dr. Horvat, B. Hrtiš, Jos. Jerman, namestniki: M. Brenčič, Ant. Gregorič, Andrej Jurca. Tajnik je g. Jerman, blagajnik dr. Čuček.

— (Birmovanje) bo: 6. junija v Kranji, 7. junija v Trzinu, 8. junija v Šenčurju, 9. junija v

jedno svojih malih cokelj ... kajti to sploh neso bile prave coklje, marveč lepe, male stvarice, samo za lepo vreme napravljene.

In baš ta hip, ko se Betina obupno bori z viharjem ter se s svojim modrim plesnim čevljem pogrezuje v razmehčanem pesku, prinese veter iz daljave glas trobente. Zdjale polk odhaja! Betina stori junašk sklep: pustivši dežnik na miru, pobere svojo cokljo, obuče si jo, kakor se dá, ter hiti dalje, mej tem ko potop lije nanjo.

Slednjič je pod drevesi, ki jej dajo malo varstva. In zopeč zasliši glas trobente, ta pot že bliže. Betini se zdi, da čuje drdranje voz. S poslednjim naporom sili dalje ... tu je terasa ... na mestu je ... Bil je zadnji čas! Dvajset korakov pred sabo opazi že belce trobentačev in na cesti vidi v dežji topove in municijske voze, v dolge vrsti bližajoče se. Ustopi se pod varujočo streho jedne izmed starih lip na robu terase. Gleda, čaka. V tej zmešanosti množice jezdecev je on! Ali ga bode spoznala? Ali jo on bode videl? Morebiti po naključju baš v to stran obrne glavo.

Betina ve, da je poročnik pri drugej bateriji

Cerkljah, 10. junija v Smeledniku, 27. junija v Boštanj, 28. junija v Leskovci, 29. junija na Raki, 30. junija na Čateži, 1. julija pri sv. Križi, 3. julija v Šent Jarneži, 4. julija v Škocijanu, 6. julija Šent Vidu pri Zatičini.

— (Iz Trsta) brzojavlja se v nemške liste: Iz dobrih virov se čuje, da se bode škofov sedež iz Poreča v Pulj premestil. — V tukajšnjih visokih krogih pričakovati je velikih osebnih prememb.

— (Predrzna tatvina.) Predvčerajšnjim izvršili so nepoznani tatje jako smelo tatvino v takozvanem „vagonu“ g. Auerja v Gledaliških ulicah. Prežali so do polnoči in ko so vedeli, da so šli že vsi spat in da po mnogem delu že trdno spé, pričeli so svoje delo. Skozi okno na ulice zlezel je jeden v gostilno, utrl vrata omarice, v steno uzi-dane, ter iz nje pobral srebrnih goldinarjev, dvaj-setic, desetic in drugega drobiža nad 120 gld. in zabojček s smodkami, katere je imela natararica Pepa ondu hranjene. Auerjevih dobrih klobas se tatje neso dotaknili in pustili so okolu 10 kr. dro-biža menda za spomin. Iz vsega se sme sklepati, da so si tatje dobro ogledali prostor in omarico, v katero natararica denar spravljala.

— (Delo mrzilo) se je kaznencu A. Tre-mulu iz Kopra, ko so ga s 30 kolegi poslali na Ig cesto zidat proti Golem. Prosti vzduh potepubu ni ugajal in odkuril jo je iz Studenca v Ljubljano, kjer so ga pa policaji ujeli in peljali v prisilno delav-nico, torej zopet „intra muros.“

— (Čudak.) Mizarski mojster v Dunajskem Novem mestu pisal je te dni nekemu zdravniku v Ljubljano, naj mu proti poštnemu povzetju pošlje steklenico vode iz Ljubljane, katara mu bode ra-bila kot zdravilo pri bolezni na očeh (Radinitis pigmentosa.) Želji se je ustreglo in odposlala se je steklenica Ljubljane v Dunajsko Novomesto ter povzelo se je za to zdravilo 45 kr. Jednakim na-ročilom se vedno lahko ustreza in tudi bati se ni, da bi morda močvirski odbor ugovarjal.

— (Šolstvo na Koroškem.) Deželni šol-ski svet Koroški izdal je nedavno izkaz o stanju koroškega šolstva za poslednjih 15 let. Leta 1870. bilo je 289 šol, l. 1885. pa 344. Za šolske stavbe se je v imenovanih letih izdalo 1.360.936 gld., vendar pa še četrtnina šolskih poslopij ne zadostuje postavnim zahtevam. Kolikor bolj se množi število občnih ljudskih šol, toliko bolj pada število zasebnih učilnic, kojih je leta 1870. bilo 29, sedaj pa le 11. Za šolo sposobnih otrok je bilo leta 1885 49.384, obiskajočih pa 45.707, za 15.260 več nego 1870 l. Brez pouka — radi oddaljenosti od šole in slabih potov — je ostalo 1345 otrok.

— (Iz Velenja:) Kakor drugod, tako so tudi pri nas vinogradi široko na okolu uničeni. V Št. Janži na Vinski gori se ne bode niti kapljice pridelalo. Tudi sadno drevje je poškodovano. Česar pa mráz ni vzel, hoče nam vzeti suša, ki je pri nas že taka, da ne more ničesar rasti in da se trava hoče posušiti. Živinska kupčija gre močno nazaj, cena se je že skoro na polovico znižala. Vse zdihuje: Kje bo denar za davke, kje za obresti, kje za živež?

— (S Prihove.) 11. maja. (Slana. Zlo-činstvo.) Veselili smo se že tople spomladi; drevje začelo je zeleneti, tudi po vinogradih lepo žene, ker zimski mráz ni bil nič poškodoval trsovja. Na-

svojega polka, in ve, da vsako baterijo čini šest topov in šest municijskih vozov. Prvo baterijo mora torej pustiti mimo, to je šest topov in šest muni-cijskih vozov odšteti, in potem on pride...

In res, evo ga prihajajočega; zavil je v ve-lik plašč, ugleda jo ter spozna. Nekaj trenutij prej je mislil na dolg izprehod, katerega je nekega ve-čera v mraku ž njo napravil po tej terasi. In zdaj je dvignil svoj pogled, in na istem mestu, na ka-terem je še stala v njegovem spominu, našel jo je zopet.

Pozdravi jo in z razkrito glavo obrne se v lijočem dežji na svojem konji ter gleda za njo, do-kler jo je mogel dožreti, in zopet pravi sam pri sebi, kar je bil že prejšnji dan rekel:

„To je zadnjikrat!“

Ona mu je z obema rokama namigovala po-zdrave svoje in pri tem sta se mali roki zapore-doma toliko približali njenim ustnicam, da bi bil človek lahko mislil...

„Ah,“ dejala je sama v sebi, „zdaj mora pač umeti, da ga ljubim, zdaj mi mora odpustiti moj denar!...“

(Dalje prih.)

dejali smo se letos dobre letine, ker je tudi sadno drevje obilo cvelo. Pretečeni teden pa je začel mrzel sever pihati in prouzročil hud mráz. Po Po-horji je precej snega nametalo, tudi v ravnine smo ga dne 6. maja dobili, pa pobelil tukaj ni. Dne 7. maja pa je bil tak mráz, da je bilo vse trdo. Po vinogradih je iz večine vse suho, tudi sadje je brž ko ne proč. Tudi v naši poštini Prihovski fari doživeli smo žalosten dogodek. Zastrupil je namreč nek Alojzij Ratej, od sv. Jarneja, Jakoba Reber-nika v Sp. Grušovi Prihovske fare. Rebernik je namreč malo bolehal; hajdi zdaj je priličen čas, si misli hudobnež, in prinese steklenico zdravila pomešanega z mišnico, rekoč: „Tu imate, iz-pijte hitro, tretji dan Vam bo že boljše.“ Mož, ne sluteč nevarnosti, izpije hitro. Kmalu pa začne bljuvati. Hitro pošljejo po zdravnika in po gospoda kaplana. Dal se je prevideti s sv. zakramenti in dve uri potem v strašnih bolečinah izdihne svojo dušo. Vse žaluje za njim. Kaj pa je hudobneža gnalo k temu, to mi ni znano. Imajo ga pa že pod ključem.

— (Ameriške trte.) Na Reki izkrcal je te dni parobrod 2½ milijona ameriških trsov, katere je naročila madjarska vlada za vinograde v Keč-kemetu.

— („Ljudske knjižnice“) izšel je 7. snopič. V njem so povesti: Oporoka neumnega Cve-tana. — Zdravilo. — Junak na vlakcu. — Čudna zmoti. — Mrtvi tat. — Izpred sodišča. — Smrtna voznja. — Gozdomnik. (Ponašil H. Majar.) — Po-samičen snopič „Ljudske knjižnice“ stoji 6. kr., po pošti 8 kr.

— (Akademično društvo „Triglav“) ima svoje I. redno zborovanje v soboto dne 15. t. m. v gostilni „zur alten Bierquelle“ in sicer ob 8. uri zvečer. Dnevni red. I. Čitanje zapisnika. II. Poro-čilo odbora. III. Volitev predsednika. IV. Volitev odbora. V. Volitev revizorjev. VI. Slučajnosti. Gosti dobro došli!

— (Največja menažerija v Evropi,) ki je zdaj v Trstu, pride koncem t. m. v Ljub-ljano. Menažerija šteje nad 200 jako lepih živalij, mej njimi več prav lepih levov in bengalskih ti-grov. Lastnik menažerije g. Klucky je rodom Čeh in vse obje govori mej seboj izključno češki.

— (Duhovske spremembe v Ljub-ljanski škofiji.) Razpisane so duhovnije: Ko-čevska Reka, Kopanj, Zlato polje, Črnuče, Podkraj. — V začasni pokoj se podajo: kaplan Simon Až-man, župnik K. Lapajne, kaplan Andrej Adamič, župnik Ivan Lobe. — G. Andrej Pipan postal je župnik na Polici, Ivan Vidrgar župnik pri sv. Ju-riji v Svibnjem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Atene 14. maja. Izvestje Reuterjevo: Kralj izdal dekret, s katerim se zbornica skli-cuje na prihodnjo sredo. Poveljniki vojaških čet, ki so bile na potu na mejo, dobili so po-velje, da se ustavijo in ne gredo dalje. — Francoski poslanik Mony odpotoval.

Madrid 14. maja. Vsled vrtince (cyclona) zrušilo se v Madridu veliko hiš in zvonik cerk-ve sv. Jeronima. Računi se, da je petdeset oseb ubitih, 400 ranjenih. Več tisoč dreves je izruvanih. Najhujše razsajal je vrtinec po okolici.

Dunaj 13. maja. Nagodbeni odsek se je konstituiral ter volil Czartoryskega načelni-kom, Herbsta prvim, dr. Riegra drugim pod-predsednikom.

Dunaj 13. maja. „Politische Correspondenz“ javlja iz Belegagrada iz pristnega vira: Izvestja časnikov, da Srbija išče novega poso-jila, so neosnovana.

Serajevo 13. maja. Nadvojvoda Albrecht včeraj popoldne ob 3. uri v Stolac dospel in bil po občinskem zastopu, uradništvu, duhov-ščini vseh veroizpovedanj in po mnogobrojnem občinstvu navdušeno pozdravljen.

Rim 13. maja. Izvestje o koleri: V Ostuni 4 zboleli, 2 umrli, v Orii 1 zbolel, 1 umrl, v Bari 12 zbolelo, 9 umrlo, v Benetkah 3 zbo-leli, 4 umrli.

Razne vesti.

* (Car Aleksander III. in njega oko-lica.) Pod izmišljenim imenom grof P. Vasilij, izdal

je mož, ki ima pristop v najvišje kroge, lani knjigo „Die Berliner Gesellschaft“, ki je vzbudila občno senzacijo. Glavne osebe na Berolinskem dvoru nese bile posebno laskavo slikane in še danes se ugiblje, kdo se skriva pod imenom grofa P. Vasilja. Ne-davno pa je isti grof Vasilij v „Nouvelle Revue“ opisal ruskega carja in njegov dvor in sicer tako vestno, da se nam potrebno zdi, priobčiti dotični članek našim čitateljem, da si bodo mogli tolmačiti marsikatero nejasno potezo sedanje ruske politike. Grof P. Vasilij piše mej drugim: Aleksander III. bil je pozdravljen splošnimi simpatijami, ko je pre-vzel vlado v jako tragičnem trenutku. Navzlic grozi, ki jo je vzbudil atentat dne 13. marca, zadovoljila je vso Rusijo prememba vlade. Aleksander II. od-tutil si je bil s svojo neodločnostjo, s svojim za-vlačevanjem vse kroge, kakor aristokracijo, tako tudi vojsko in narod. Vse nade bile so uprte v prestolonaslednika in nihče ni dvojil, da si steče veliko popularnost, kadar prevzame vlado. Dogodki so le deloma opravičili te nade. Aleksander III. ni mož za javnost. Prostodušen je, odkritosrčen, po-šten in lojalen, lastne so mu vse vrline zasobnega človeka, katere pa često izključujejo svojstva, po-trebna vladarju. Malosrčen je, nezaupen, boji se, da bi se ne udal kakemu sebičnemu uplivu. Zgublja se v samih podrobnostih, preveriti se hoče o vseh malenkostih vladnih poslov. On nima obširnega po-litičnega vida, ne umeje izvajati pravih posledic iz tega ali drugega političnega dogodka, in zato je žilav in dosleden v svojih namenih. Njegova inteli-gencija njegovo znanje je obširnejše, nego se na-vadno misli, a ne umeje s tem znanjem okoristiti se, uporabljati je, kjer treba. Trd v nazorih kakor skala, ne odstopi niti za ped od avtokratskega na-čela, koje zastopa. Največja njegova krepot, preti-rana ljubezen do poštenja, mu je več v škodo, nego kak pogrešek, ker ga mora, da se obdaje z ljudmi poštenimi, a nesposobnimi. Znan je Bismarckov iz-rek, da on v vladnih poslovi poštenih ljudi ne pozna, ampak samo spretni in nespretni, sposobne in nesposobne. Aleksander III. tako ne misli. In-trige, ki so se vršile za njegovega očeta, so se mu pristudile, da je globoko preziral ljudi, ki so v jav-nem življenji kazali naimanjšo sebičnost, to bilo je tudi povod, da je iz služeb odpustil mnogo osov, ki bi bile utegnile veliko koristiti. Sicer pa je car jako delaven in vesten. A peča se preveč s podrob-nostimi in ko se uglablja v malenkosti, prepušča važne stvari svojim ministrom in svoji okolici. Jasno je potem, da čeravno mnogo dela, vendar ne pozna stvari, ki so zanj mnogo važnejše in da se mej njim in narodom dviguje kitajski zid. Pri vsem tem ima Aleksander III. zdravo sodbo in iskreno domoljublje. V afganskem vprašanji pokazal je svojo krepkost in stalnost, ki je vse presenetila, ker je nihče ni pri-čakoval. Pričel bi bil vojno, da jo je zmatral nujno, pričel pa tudi bode vojno brez odlašanja, kadar bode videl, da korist Rusije to zahteva. A pričakati hoče ugodnega trenutka in ne bo se odrekel uspehu vojne nasproti Evropi. Nemški upliv carja močno teži, pa akoravno črti ta upliv, vendar se ga ne more otresti, vsaj za življenja starega Viljema ne. Ko pa slednji zatisne oči, preme-nile se bodo stvari, kakor so se že premenile v nazorih Aleksandra III. Iz rečenega more se oce-njati carjeva okolica, obstoječa iz samih ničel, kar se tiče duševne sposobnosti. A vendar so ti ljudje uzori vseh krepstij, ki se zahtevajo od ljudi, ko-jim je osoda, da žive in umro v senci vsakdanjosti. — O carici Mariji Feodorovni piše Vasilij, da nema posebnih darov in nikakega upliva niti na carja, niti na Rusijo. Dvoje posebnosti ima: Silno veliko denarja trosi za toaleto in strastno pleše, kar je često povod carjeve nevolji. Mnogokrat je naivna kakor 15 letna deklica in tedaj ne more se jej od-reči najmanja želja. Dasi ni klasično lepa, imajo njene oči vendar tako prijazen izraz in njeno smeh-ljanje je toli ljubko, da se jej ne more nasprotovati. Največi upliv na dvoru ima veliki knez Vladimir, krasen mož, visokostasen, a slabega značaja, meh-kužnega srca, „bon vivant“, ki ljubi polno mizo, vino in ženske. Njegova soproga, kneginja Meklen-burška je brezmejno ohola, črti vse, kar je ruskega, in dela na to, da bi zopet nemški upliv se razširil na dvoru. Veliko je ona škodovala Rusiji, ker je državne tajnosti ovadila Bismarcku. Carica ž njo ne simpatizuje. Carjevi striji Konstantin, Nikolaj in Mihael (slednji je nedavno pal v nemilost) nemajo no-benega upliva. Najlepša izmej vseh je kneginja Leuchtenberška, sestra slavnega generala Skobeljeva, ki z jednim migljajem roke človeka omami. Carjeva desna roka je Pobjedonošček, največja prijateljica carice pa soproga grofa Vorovcova Daškova, v ka-tere salonih se snujejo vse dvorske spletke.

* (Francosko posojilo.) Francoska vlada razpisala je posojilo v znesku pol milijarde. Ta znesek se je 21 krat podpisal, torej 10½ milijard, kar je najsijajnejša zaupnica za republiko.

Za vnanjo porabo. Proti protinu in trganju, bo-lečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo se je po-sebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Stekle-nica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštnem po-vzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Du-naji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se iz-rečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

12 (20—3)

Tujci:

13. maja.

Pri **Slovanu**: Schlesinger z Dunaja.
Pri **Malič**: Grill, Malfertheimer, Jantseh, Schindler,
Leber, Rosenberg z Dunaja.
Pri **cesarji avstrijskem**: Petrove iz Čemšenika.
— Jaglič iz Postojne.

Umrli so v Ljubljani:

11. maja: Franc Šetina, gostač, 58 let, Kravja dolina
11, za krvavenjem možganov.
12. maja: Marija Strauss, krojačeva hči, 1¹/₂ mes.,
Kongresni trg 14, za božastjo. — Franc Hutterer, krojaški
učenc, 11 let, Poljanski nasip 50, za jetiko. — Jovana
Košir, delavka, 19 let, Marije Terezije cesta 10, za jetiko.
— Franca Čermelj, hlapčeva hči, pol ure, Hilserjeve ulice 8,
za slabostjo. — Filip Vrhove, zidarjev sin, 12 dni, Streliške
ulice 8, za božastjo.

V deželnej bolnici:

11. maja: Martin Zevnik, gostač, 63 let, za plućnico.
12. maja: Janez Kosmač, črevljar, 23 let, za jetiko.
— Marija Grošel, končarjeva hči, 15 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
13. maja.	7. jutraj	732.01 mm.	13.4° C	sl. jz.	obl.	0.40 mm.
	2. pop.	731.09 mm.	18.1° C	z. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	730.06 mm.	14.6° C	z. zah.	obl.	

Srednja temperatura 15.4°, za 1.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 14. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85	gld.	25	kr.
Srebrna renta	85	"	35	"
Zlata renta	115	"	15	"
5% marena renta	101	"	80	"
Akcije narodne banke	877	"	"	"
Kreditne akcije	281	"	90	"
London	126	"	70	"
Srebro	—	"	—	"
Napol	10	"	03	"
C. kr. cekini	5	"	96	"
Nemške marke	61	"	95	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	50	"
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	25	"
Ogrska zlata renta 4%	104	"	30	"
Ogrska papirna renta 5%	95	"	10	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	"	20	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	25	"
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	126	"	—	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	119	"	50	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	"	70	"
Kreditne srečke	100	gld.	75	"
Rudolfove srečke	10	"	75	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	202	"	—	"

RESTAVRACIJA „PRI KRAMARJI“.

Podpisani uljudno naznanja sl. občinstvu, da bode v soboto 15. t. m.

na Preširnovem trgu št. 2, poleg lekarne g. Svobode,

otvoril dobro urejeno

RESTAVRACIJO „PRI KRAMARJI“

v lastnej režiji. Podpisani vabi uljudno na obilen obisk te gostilne. Za solidno,

točno in ceno postrežbo z dobrimi jedili in pijačami se jamči. Točilo se bode

Kozlerjevo marenno pivo vrček 10 kr.

S spoštovanjem

Jože Kramar,
restavrant.

(342—4)

Charcuterijska trgovina, posebna soba za pitje izvrstnih vin in piva

R. ANDRETTO,

v Šelenburgovih ulicah šte. 4 v Ljubljani.

Premeščenje trgovske prodajalnice.

Zahvaljeva se iskreno svojim dosedanjim prejemnikom, kakor tudi svojim trgovskim naročnikom, v obče pa sl. občinstvu, za veliko izredno zaupanje, katero sem užival že štiri in dvajset let v moji prejšnji prodajalnici v Šolskem drevoredu, usojam se naznanjati, da sem mojo prodajalnico preselil v Šelenburgove ulice št. 4, poleg kazinskega poslopja, nasproti Čitalnici, v novo zgrajeno hišo. — Uljudno vabim svoje čast. dosedanje prejemnike in sl. občinstvu k mnogobrojnemu obisku, zagotavljač pošteno postrežbo z vsikdar svežim blagom pri primernih cenah.

Prodajalnica se odpre v soboto 15. maja t. l. ob 4. uri popoldne.

(348—1)

S spoštovanjem R. ANDRETTO.

Hiša in pekarija

z vso pripravo, na najboljšem prostoru v Kamniku,

Poštne ulice št. 4.

se dá v najem.

Natančneje pri lastnici v istej hiši.

(349—1)

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE FRISTINI
LE HOUBLON
Francoski fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.
Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vsučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu niso pridlane nikake zdravju škodljive reči.

17, rue Béranger, a PARIS

(339—17)

Harciški kanarček,

samec, jako krotak, ki čuje na ime „Mandi“, je danes opo-
ludne mej 1. in 2. uro ušel. Kdor bi ga ujel, se uljudno
prosi, da ga proti primernemu plačilu nazaj odda na Tur-
jaškem trgu št. 2, I. nadstropje.

(359)

„NARODNA TISKARNA“
pripoča po nizki ceni
v elegantnej obliki.

Koslerjeva pivarna.

Otvorenje

Koslerjevega pivarnega vrta.

Zahvaljeva se častitim stalnim gostom za obisk v Koslerjevi zimski
pivarni, naznanjam slav. občinstvu, da se novo opravljeni senčnati Koslerjevi
gostilnični vrt odpre v nedeljo 16. maja.

Točilo se bode v obče kot najboljšje priznane Koslerjevo car-
sko pivo, dobra vizeljska in dolensjska vina. Streglo se bode z okus-
nimi, cenimi mrazimi in gorkimi jedili.

K mnogobrojnemu obisku vabi s spoštovanjem

(350)

EBERL, gostilničar.

Naznanilo preselitve in otvorenja.

EDVARD RASCHEK,

sladčičar na Preširnovem trgu št. 2.

Usojam se velečastitemu p. n. občinstvu od tod in drugod objaviti, da
sem svojo sladčičarijo preselil v novo sezidano hišo

v Šelenburgovih ulicah št. 4 (poleg Kazine)

in jo bodem tam odprl 15. maja.

Dobivale se bodo v veliki izbi vsak dan razne in najfinejše pekar-
stva, torte, kakor tudi najfinejši sladoled, ledena kava, ledena čoko-
lada, punš à la Glace in vsakovrstna osvežila.

Naročbe za svatbe, krste in obede se najboljšje in najtočnejše izvrše.
Za mnogobrojna naročila proseč, se znananjuje z velespoštovanjem

(325—3)

EDVARD RASCHEK, sladčičar.